

visning til de ydre politiske Forhold, men hvad jeg derimod ved, er, at Venstre meget ønsker hele denne Sag oplyst saa fyldig og klart og saa hurtig som muligt. Naar Venstre ønsker dette, er det for Rigsdagens Arbejdes Skyld. Vi ønske ligesom tidligere at føre en rolig og forfatningsmæssig Politik: gøre et Arbejde paa Forfatningens Grund for aandeligt og materielt Fremskridt. Men for at det kan lykkes, er det ikke tilstrækkeligt, at Venstre vil det. Ogsaa de, med hvem Venstre skal samvirke, maa ville det, navnlig maa Ministeriet ville det, ellers kommer der ikke noget ud af det hele. Og det er ikke nok dermed. Alle Parter maa tro om hinanden, at en saadan Villighed gensidig er til Stede. Først da er der det Tillidsforhold mellem Parterne, der fremmer og letter Arbejdet. Den Efterbevilling, der her er Tale om, er baade ved sin Art, ved den Maade, hvorpaa den er fremkommen, og ved den ringe Grad af Oplysning, vi have om den, som en sort Sky, der tilslører Ministeriets Stilling baade til det Arbejde, Venstre ønsker udført, og til selve Forfatningen. Efter den sørgelige Erfaring, vi heri Landet have gjort med Hensyn til Brugen af vor Forfatning, kan det næppe undre nogen, at mange straks ved Efterretningen om dette Skridt fra Ministeriets Side rejste det Spørgsmaal, om der ikke her forelaa et nyt Forsøg paa at omgaa Rigsdagens Bevillingsret, eller at man fandt saa meget mere Anledning til at rejse dette Spørgsmaal, som der i Forvejen havde været god Grund til at indkalde Rigsdagen. Men at et saadant Spørgsmaal kan rejses og ikke paa Forhaand kan afvises som fuldt ubeføjet, viser allerbedst, at det var rigtigt, hvad jeg før nævned, at denne Sag er som en sort Sky, der tilslører Ministeriets Stilling, ja lægger sig over Rigsdagsarbejdet tungt og klamt og dødbringende, Rigsdagsarbejdet bør foregaa i Dagens Lys og ikke under en sort Sky, og derfor ønske vi Besked om Sagen saa hurtig og saa klart som muligt. Under Krigen mellem Frankrig og Tyskland i 1870 afholdt den daværende Regering ogsaa Udgifter paa forventet Tillægsbevilling. Men straks da Rigsdagen kom sammen, mødte Ministeriet med et Forslag til en Tillægsbevillingslov, for at Rigsdagen kunde faa Klarhed over Sagen saa hurtig som muligt. Den nuværende Regering har ikke ønsket at gaa denne Vej, men bebudet, at Oplysningerne ville komme til at foreligge i Finansudvalget, saa snart dette blev nedsat. Jeg mener, at det rette Svar, vi kunne give paa denne Udtalelse,

maa være, at Folketinget straks beslutter at nedsætte sit Finansudvalg, for at den sorte Sky kan fjernes og virkelig Klarhed komme til Stede. Jeg tror, at vi herved imødekomme den Trang, som Ministeriet aabenbart har til at give disse Oplysninger paa rette Maade. Thi først da kunne vi komme til Klarhed om, paa hvilken Grund Ministeriet virkelig staaar, om det staaar paa samme Grund som vi med Hensyn til Rigsdagens Arbejde eller paa en anden og da hvilken. Desuden vilde der jo ikke være megen Nytte eller Fornøjelse ved at behandle Finanslovsforslaget vidtløftig ved 1ste Behandling med denne sorte Sky svævende over os. Jeg anser det saaledes for rigtigst at foreslaa at standse Finanslovsforslagets Behandling og at henvise Sagen til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Naar jeg foreslaar dette, vil jeg udtrykkelig sige, at jeg ikke gør det, fordi jeg ønsker, at vi skulle eksperimentere med Finansloven, men for at vi kunne faa den nødvendige Klarhed, som vi nu savne, og for at vort Arbejde kan komme til at hvile paa et sundt og godt Grundlag. Jeg tillader mig altsaa at foreslaa, at Sagens Behandling standses, og at Finanslovsforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Formanden (Sofus Høgsbro): Forhandlingerne maa nu alene gælde det fremkomne Forslag angaaende Sagens Standning og Henvisning til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Finansministeren (Hørring): Ministeriet er ganske enig med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) angaaende Ønskeligheden af, at de Oplysninger, som Ministeriet vil meddele med Hensyn til den af den ærede Taler omtalte Bevilling, komme til at foreligge for Finansudvalget saa snart som muligt. Jeg skal tilføje, at disse Oplysninger ville blive givne saa fyldig som muligt. Der har ikke i det Udtryk, som jeg har brugt ved Finanslovsforslagets Forelæggelse, nemlig: „Oplysninger om Beløbets Anvendelse m. v.“ ligget noget som helst Forbehold. Oplysningerne skulle altsaa komme til Stede i Finansudvalget, og det glæder mig, at det ærede Medlem gik ud fra, at disse Oplysninger ville blive meddelte Finansudvalget og ikke kunne meddeles her i Salen. Jeg vil i høj Grad foretrække denne Ordning, som jeg ogsaa henpegede paa ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse: at Oplysningerne gives Fi-